

Tineri, muncitori, țărani, intelectuali! Studenți și elevi! Ostași!

VOTÎND PENTRU CANDIDAȚII FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE, VOTAȚI PENTRU ÎNFĂPTUIREA IDEALURILOR NOBILE ALE POPORULUI NOSTRU, PENTRU UN VIITOR LUMINOS!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

2 MAR 1969

AZI cu toții LA VOT!

Desen de MIHU VULCANESCU

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXV, SERIA II NR. 6154

4 PAGINI - 30 BANI

DUMINICĂ 2 MARTIE 1969

Pentru PATRIE, PARTID, SOCIALISM

Azi, țara votează. Momentul istoric al acestui martie 1969, simbolizat prin urna în care se depun milioane de voturi, deschide o nouă priveliște a victoriilor noastre de mine, pe temelia luminoasă și fermă a victoriilor noastre de azi.

Gestul prin care introducem buletinul în urnă este un gest sărbătoresc. Fiindcă ziua de azi este o zi de sărbătoare — o sărbătoare a democrației noastre socialiste, reliefând esența orinduirii pe care o desăvârșim cu brațele și cu mintea, orinduire în care puterea aparține poporului, muncitorilor, țărănilor, intelectualiilor, fâurari și beneficiari ai victoriilor care consacră, în ochii noștri și ai lumii, România contemporană, România socialistă.

Cu un sentiment de înaltă însuflețire, de vibrantă mândrie patriotică, am ascultat cuvintele tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Comitetului Central al partidului nostru, președintele Consiliului de Stat, înfățișând tabloul succeselor noastre, trăsând liniile directoare ale înaintării spre viitor. „Climatul de intensă activitate socială și politică existent în întreaga țară, demonstrează că poporul nostru este cu adevărat liber și stăpîn în patria sa, suveran în exercitarea puterii, că el își hotărăște singur soarta, coraspunzător intereselor sale supreme — a subliniat tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. Aceasta înșală fiecărei cetățean, indiferent de categoria socială, profesiune sau naționalitate, convingerea că se poate afirma neîngădit pe tărîmul vieții sociale, că își poate manifesta nestingherit energia, capacitatea și talentul în slujba patriei, a progresului României pe drumul socialismului și comunismului”. Prin glasul conducătorului partidului și statului nostru și prin marea adunare populară care a încununat într-o atmosferă de puternic elan creator, efervescenta campanie electorală a acestui început de an și început de nouă legislatură, patria, partidul și socialismul și-au luminat încă o dată, decisiv și major, sensurile lor fundamentale, ca atribute esențiale ale ființei poporului.

Patrie, partid, socialism. Trei cuvinte care sintetizează, cu pregnanța dintotdeauna a cuvintelor de căpătîi, realitatea de

astăzi și viitorul luminos al României, împlinirile și năzuințele care ne animă. Alăturarea lor, mai firească și mai elocventă ca oricînd, se constituie într-un substrat de nașuni al conștiinței veșnic treze și vii a poporului nostru, în suportul de însemne care ne călăuzesc gesturile și conferă un sens nou, înalt, muncii noastre cotidiene care, pe parcursul ultimului sfert de veac, dîndu-și adevărata sa măsură, a înscris în istoria milenară a țării pagini de o tulburătoare materialitate a creației.

Ceea ce înțelegem, astăzi, prin patrie, reprezintă cu mult mai mult decît am înțeles pînă acum rostindu-i numele. Dimensiunile ei materiale și spirituale, restructurate ca urmare a statornicirii definitive a socialismului la orașe și sate, se împlinesc într-un veritabil blazon de noblete, a cărui heraldică ne reaminteste atît străvechile temeuri ale demnității poporului nostru, cît și noile izvoare care au revitalizat talentul și capacitatea lui de creație. Înțelegem astăzi prin patrie acel teritoriu dintotdeauna fabulos și acel spațiu de ancestrală civilizație între hotarele căruia un întreg popor, liber, independent și suveran, dovedește zi de zi că posibilitățile lui de a păși spre zonele înalte ale progresului multilateral sînt nelimitate, că opera construcției economice și social-culturale, menită să ne apropie de stările cele mai avansate ale planetei, se desfășoară cu o intensitate în care cîștigă pasiunea, dăruirea și abnegația tuturor membrilor societății noastre.

Partidul, conducătorul nostru iubit, care ne învață să transformăm aspirația în fapt și visul în realitate, dînd, el, cel dintîi, exemplul consecvent și desăvîrșit al unității depline dintre cuvînt și faptă, se impune conștiințelor noastre ca un nucleu al unității indestructibile a poporului, ca o forță politică în jurul căreia gravitează strîns înmănunchiate, toate clasele

„Scinteia tineretului”

(Continuare în pag. a IV-a)

Primirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a delegației P. C. din Belgia

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, împreună cu tovarășii Chivu Stoica și Paul Niclescu-Mizil, membri ai Comitetului Executiv, ai Prezidiului Permanent, secretari ai C.C. al P.C.R., a primit sîmbătă delegația P. C. din Belgia formată din tovarășii Jean Blume și Albert de Coninck, membri ai Biroului Politic și ai Secretariatului C.C. al P.C.B., Raymond de Smet, membru al C.C. al P.C.B.

A participat tovarășa Ghizela Vass, șef de secție la C.C. al P.C.R.

Cu acest prilej s-au discutat probleme privind dezvoltarea în continuare a relațiilor dintre cele două țări, aspecte ale situației internaționale actuale și ale mișcării comuniste și muncitorești.

MIHAI BENIUC

CÎNTEC DE ȚARĂ

Ajunge, țară! Ți-am adus aminte
Destul de iernile de mai-nainte.
Pe moarte-l februar și vine marie,
Deșteaptă-le din somnul tău de moarte.

Adu-ți aminte iar de primăvară,
Dezbracă straiul de omăt, — povară
Pe trupul tău dospind în miez de sucuri,
E timpul de lumină să te bucuri

Și dezmoștește-ți oasele la soare,
Alintă-te-n bogata lui dogoară,
Trimite-sevă proaspăt-n capaci,
În loazele de vie pe araci.

Dă florilor țării să se mire
De cîtă forță și ghes e-n fire,
Cînd apele din munte dau năvală
Și cresc în șesuri grîne ca-n răscoală.

Ojele de tractoare harnic trase
Să-mpline-n clisa țarinilor grase,
Recheamă-n crînguri păsări cîntăreje
Și toată vremea ta de tinerețe.

Și spune-ne: „E primăvara ta!”
Și să răspundem doar alita: „Da!”

ION CRÎNGULEANU

EL, UN LUCEAFĂR

El, un luceafăr, este pentru alți luceferi,
Un astru în rătărire este.

Un spațiu rănilor adînci și bucuriei,
Un jărîm luminii care poartă păsări;

El, suflet pentru lume este
Și suflet timpului etern ce-i totuși tînr

În ploile ce cad la nesfîrșire
pe fața pietrei și pe lanuri
Spre inima planetei, arșă, așteptării.

El, tînr ce iubeste, este
Cu pieptul în bătaia soarelui
Cu ochii duși în ape și-n tăcerea
semintelor ce pot să incolțescă

la caesul calm de astru și căldură;

El, pace și putere este
Acestor miini ce știu să facă lucruri,
Să mîngie curat, să caute luminii
Sens tracic gîndului, în pline pus, cînd
crește.

El, soarta noastră-n adevăruri este;
Erorile nu bat în ușa lui
Cum niciodată pumnii lui curaj și tineri
Nu vor lovi în pacea nimănu.

El, un luceafăr pentru alți luceferi este...

BUCURIA DE A SPUNE „DA!”

FLORIN MUGUR

Cunoaștem cu toții și am avut nenumărate prilejuri să cunoaștem satisfacția de a spune „da!” în fața atîtor și atîtor oameni, în atîtea și atîtea împrejurări ale vieții noastre care ne-au solicitat aprobarea, adeziunea, uneori cu un zîmbet binevoitor, alteori cu un entuziasm sincer, entuziasm angajîndu-ne întregi, cu tot ce sîntem, cu tot ce am putea fi. Spunem „da!” și în momente ale bucuriei cotidiene, în fața oferiului stării civile sau emoționale — aflînd că s-a născut un copil, spunem „da!” — descoperind în tramvai sau în troleibuz că poartă o carte, în fața oferiului nici unei cărți și că unui om suferind îi oferă loc și elevul și femeia bătrînă; spunem „da!” aflînd despre examene trecute cu succes, despre zboruri în cosmos; spunem „da!” atunci cînd oferim o floare... Dar există și alte prilejuri, în care simpla afirmație capătă rezonanțe și înțelesuri nebănuite, cînd obisnuita aprobare nu se mai referă la un eveniment oarecare, ci la un anumit mod de a trăi, la un anumit fel de a construi viitorul, la un anumit chip de a fi oameni. Spunem „da!”, cu prilejul sărbătorii alegerilor pentru Marea Adunare Națională și pentru consiliile populare, nu numai candidaților Frontului Unității Socialiste, ci tuturor realizatorilor de seamă din ultimii ani, politicii Partidului Comunist Român, păstrător al celor mai înaintate tradiții ale poporului nostru, continuator al acestor tradiții în climatul limpede și constructiv al zilelor pe care le trăim.

Se prezintă în fața urnelor — pentru a spune „da!” — un „da!” limpede și hotărît — tineri din toate colțurile țării. Ni-a închipuim îndreptîndu-se către centrele de vot pe tinerii gălățeni, muncitori la Combinatul siderurgic; pe vremea cînd abia începuse construcția, într-una din halele pe jumătate terminate, într-un colț — straniu vestigiu între mașinile uriașe — am văzut că, sub acoperșul imens, continuă să crească iarba, un smoc de iarbă, câteva buruieni verzi în văzduhul frămîntat de mișcările gigantice ale mașinilor — era un fel de amintire, pe care muncitorii decisese să o păstreze un ceas sau două. Merg la vot tinerii lucrători din cooperativele agricole de producție argeșene, de pe dealurile pe care au răsărit — plantați în anii noștri — sute de mii sau milioane de pomi fructiferi, luminînd locuri în

(Continuare în pag. a IV-a)

Întîm, odată cu alegerile de astăzi, într-o perioadă pe care — în termeni consacrați — o numim a noii legislaturi: 1969—1973. Patru ani în care filii celor mai deșteptei și ai poporului nostru le vor fi încredințate îndatoririle cele mai mari — acelea de a chibzui și gospodări cu toată înțelepciunea, cu toată priceperea treburile țării, de a conduce — pe linia trasată de partid — opera de continuă înflorire a patriei.

Poporul întreg, și odată cu el tînăra generație, se află angajat cu toate forțele în munca nobilă de a se desfășoară în așine, în fabrici, pe ogoare, în școli. Știînd aceasta, ne-am gîndit la emoționantele traiecte pe care le vor intruchipa destinele individuale ale fiecăruia dintre noi, în cel patru ani viitori. Cum se vor împleți ele cu drumul general, cu perspectiva ce stă în fața țării întregi?

1970 ... 1971 ... 1972 ... 1973 ...
Din primăvară în primăvară, patru primăveri...

NOI, ÎN NOUA LEGISLATURĂ

Sînt, după cum — probabil — mă arată și fotografia, elev. Anul 1971, anul al doilea al noii legislaturi, va intruchipa pentru mine unul dintre anii cei mai importanți ai vieții: terminarea, cu bine, a liceului și reușita la examenul de ad-

DAN CĂTĂLINESCU
elev
(Continuare în pag. a IV-a)

În anul 1972, primul dintre cei doi copii ai mei, merge la școală. Mă gîndesc la acest fapt fiindcă el simbolizează pentru mine foarte multe lucruri, tinerețea mea, a familiei mele legîndu-se de altă tinerețe, pe care o ridicăm noi în-

ALEXANDRU ȚIGĂNILĂ
tehnician de fermă
(Continuare în pag. a IV-a)

Sînt una dintre studentele care, ca alți zece de mii de tineri ai României socialiste, la orice întrebare despre viitorul nostru, putem răspunde cu seninătate, cel mai adesea cu un suris care arată maxima siguranță a unei tinereți ce-și știe împlinirile asigurate. Iată, dar, răspunsul meu, rostit cu această certitudine firească: În 1973 voi fi medic. În 1973 voi schimba halatul de studentă, pe care îl port azi, cu acela al unei circumscripții medicale, pe care încă nu mi-o pot imagina decît în principiu, necunoscind-o acum. Ce-mi doresc, și ce-mi propun pînă în 1973, anul absolvirii? Să am tenacitatea unei munci foarte ordonate și lucide, să mă folosesc de toate posibilitățile ce ni se oferă, pentru a deveni un specialist pe măsura obligațiilor profesionale ce-mi vor fi încredințate. Vreau, totodată, să nu ajung un simplu „vracl”, pierdut între stringile și stetoscoapele sale: doresc să devin un om cu mintea luminată de ideile cele mai nobile ale epocii în care trăim, tinerețea mea să stea cu demnitate alături de tinerii cei mai buni, crescut și educat în spiritul de entuziasm dăruire patriei, partidului, socialismului.

ANIKO JAKLOVSKY
studentă, Tg. Mureș

„Realizările de până acum în toate domeniile de activitate constituie cea mai grăitoare dovadă că între vorbele și faptele comuniștilor există o deplină unitate, că pentru Partidul Comunist Român nu există nimic mai presus decît servirea fără preget a intereselor poporului român, a cauzei socialismului. Masele largi populare au deplină convingere că înfruntînd neabătut politica marxist-leninistă a partidului nostru asigură mersul tot mai ferm al României pe calea socialismului, contribuie la triumful păcii și colaborării între popoare”.

NICOLAE CEAUȘESCU

MANIFESTUL

maturității

Ită-ne, așadar, în ziua alegerilor. Primul mare eveniment al anului, cu care debută primăvara lui 1969, se încheie de simbolurile prefecțiilor prin care, de douăzeci și cinci de ani, țara noastră treaptă cu treaptă spre destinele socialiste spre care o conduce Partidul Comunist Român. Popor harnic, cu știință în muncă și dreptă chibzută în planuri, poporul român a învățat din cartea de istorie ale cărei file scrise sînt laolaltă muniții, oștile, apele și monumentele patriei — să stea cu demnitate ridicată în fața tuturor diminetilor, să împlinească cu bucurie ziua de trudă, să trăiască din adine de inimă satisfacția înfrunțirilor obținute prin priceperea miilor și înțelepciunea sale. Azi, mai mult ca oricînd, avem de ce să fim mulțumiți. În sfertul de veac de libertate pe care-l vom sărbători ca pe despărțirea de oaltă istorie, ce ne-a fost potrivnică, am populat pămîntul lăsat de strămoși cu multe dintre roadele visurilor de veacuri. Omul să fie om, și să se bucure de dreptate, să fie cinstit pe măsură. Aurul real și simbolic al pămîntului, să ne aparțină nouă, celor ce trudim pentru scoaterea lui, fie că stăm lângă cuptoarele incandescente, ne aflăm în subterane miniere, semănăm pe ogoare. Casele noastre, ale tuturor, să aibă în egală măsură, dreptul la lumina soarelui și a culturii.

Viștri devenite certitudini cotidiene.

Despre toate acestea noi măsurăm prezentul, realizate prin te-o simplă acumulare în urma unor victorii obținute pe vaste fronturi de ofensivă a socialismului, am scris de-a lungul întregii campanii electorale. Fiecare adunare cetățenească, fiecare întîlnire a celor chemați să-și dea votul, cu candidații lor, au fost totodată prilejuri de a evidenția și consemna gradul de civilizație la care a ajuns România socialistă, dar în egală măsură înaltă treaptă a conștiinței generale a locuitorilor acestui pămînt, unitatea moral-politică a unui popor ce și-a găsit, într-adevăr, drumul drept, neabătut, de făurire a propriei istorii. Cu deosebire, ca tineri, am fost atenți la ceea ce genera-

Tinerii ai patriei noastre!

„Frontul Unității Socialiste vă cheamă, dragi tineri, să vă dăruiți împreună cu întregul popor, energia și elanul măreței cauze a propășirii patriei. Puneți întregul entuziasm al tineretului vostru în slujba progresului economic și spiritual al țării! Nu precupețiți nici un efort pentru însușirea învățaturii marxist-leniniste, a științei și culturii înaintate, a tehnicii moderne! **PREGATIȚI-VĂ TEMEINIC PENTRU A FI DEMNI CONTINUAȚORI ÎN OPERA DE CONSTRUIRE A SOCIALISMULUI ȘI COMUNISMULUI ÎN ROMÂNIA!**”

1969-1970

1000

SECTII SI UZINE NOI

Numai investitiile anului 1970 vor fi cu peste

8 000 000 000 lei

mai mari decit cele ale anilor 1951-1955

Industria — tinerete, o emoționantă paralelă a împlinirilor

O cifră din Manifestul care reprezintă azi pentru întregul popor un program: numai în viitorii doi ani vor fi construite în România circa 1.000 de secții și uzine noi. O cifră care interesează, în modul cel mai direct, generația tânără, avînd asupra dezvoltării ei implicății dintre cele mai profunde. Cine anume va lucra în această mie de secții și uzine noi, dacă nu tinerii? Să facem un mic calcul: în primii trei ani ai cincinalului au intrat în funcțiune circa 700 de secții și uzine noi, timp în care numărul salariaților a crescut cu peste 480.000 (marcădău). Asta înseamnă că cele o mie de secții și uzine noi, cu 300 mai multe decît în perioada 1966-1968, vor permite altor câteva sute de mii dintre noi să aspire cu toată certitudinea, nu într-un viitor foarte depărtat, ci anul acesta și în anul care urmează, la împlinirea în profesii de înaltă specializare.

Principiul enunțat de partidul nostru, potrivit căruia industrializarea socialistă este și va rămîne factorul hotărîtor al progresului societății socialiste, al ridicării nivelului de trai al populației, al asigurării independenței și suveranității naționale, se răsună, astfel, în chipul cel mai fructuos asupra destinelor generației noastre. Zeci de mii de tineri participă în prezent la ridicarea celor o mie de obiective industriale, majoritatea fiind în fază de construcție, alte sute de mii se pregătesc în același timp să pună în funcțiune utilitățile cu care vor fi dotate, lată doar câteva cifre: în 1969-1970 vor pleca în industrie 7.000 noi ingineri, 2.000 economiști, aproape 80.000 de muncitori calificați în școlile profesionale, circa 21.000 de tehnicieni, circa 10.000 maștrii. Toate acestea se însoțesc, calitativ, cu eforturile pe care conducerea statului și partidul nostru le face pentru a asigura industriei românești mijloace tehnice la nivelul cel mai înalt existent în lume. Procesul de sănătoasă infuzie pe care-l

Sînt sintetizate aici cîteva direcții esențiale ale programului cu care-și vor începe activitatea noile organe pe care sîntem chemați astăzi să le alegem. Va fi acordată cea mai

mare atenție continuării, în ritm susținut, a industrializării, a dezvoltării forțelor de producție. O consecință imediată a acestui proces, va fi dezvoltarea intensivă și

Satul românesc, beneficiar al civilizației moderne

Exigențele care operează în miezul industriei moderne sînt, în egală măsură, rigorile în devenire ale agriculturii noastre socialiste determinînd, în procesul său cel mai profund, realizarea generației tinere a satelor noastre. „În anul 1969-1970 și în perioada următorului cincinal, se scrie în Manifest — agricultura va fi dotată cu noi mașini, utilaje și agregate moderne pentru mecanizarea complexă a lucrărilor, va primi importante cantități de îngrășăminte și insectofungicide. În 1969 se vor folosi de 2,5 ori mai multe îngrășăminte în raport cu anii 1961-1968. Vor continua să crească suprafețele irigate, se vor întreprinde noi măsuri pentru combaterea eroziunii solului, desecarea și îndiguirea terenurilor supuse inundării. În 1970 suprafața amenajată pentru irigații va ajunge la un milion de hectare.” Calendarul hiesidic al muncilor agricole pe care-l condiționează capriciile anotimpurilor, cerează din ce în ce mai mult pasul unei agriculturi impulsionate de investiții și amenajări capabile să pună munca cîmpului sub zodia lozicii industriale; cele un milion de hectare ce vor fi irigate pînă la capătul anului 1970 sînt un astfel de exemplu elocvent.

Inzestrarea cu noi tractoare și mașini agricole complexe și perfecționate, — iată o altă realitate convingătoare mai ales prin perspectivele imediate. Astfel, la cultura grîului, cu excepția balotatului mecanic, care va atinge 70-80 la sută din suprafață, toate celelalte lucrări vor fi mecanizate integral. La cultura porumbului, mai puțin recoltarea, lucrările de bază vor fi efectuate în întregime mecanizat. La cultura cartofului, mecanizarea va fi, de asemenea, completă. Pe măsura dotării cu utilaje va crește conținutul

la apariția unor sectoare — mecanizarea, zootehnie, legumicultură, viticultură, pomicultură, în ramura creșterii animalelor etc. O dată cu asimilarea utilajelor se vor schimba tehnologiile. Complexele mari din I.A.S. pentru creșterea păsărilor și animalelor ca și secele în care toate operațiile sînt mecanizate, și în parte automatizate, definesc tendințele pronunțate de transformare a agriculturii într-o varietate a muncii industriale. Cooperarea armonioasă dintre industrie și agricultură își află bogate corespondențe practice nu numai în cele aproape 100.000 tractoare ce lucrează teritoriile agricole, în cantitățile mereu sporite de îngrășăminte pe care foștii agricultori, azi experimențiali chimiști ai unei industrii ultramoderne, le livrează satului, în sutele de mii de hectare redote prin îndeplinirea circuitului de produse agricole, ci și prin forța cu care noile edificii ale industriei au canalizat energiile latente ale apei pe magistralele sistemului național de electrificare. De pildă, prin regularizarea cursului Bistriței în cadrul acestui sistem energetic — s-a creat posibilitatea irigațiilor în sudul Moldovei și într-o porțiune a Bărăganului a aproximativ 300.000 hectare, iar alte 12.000 hectare vor fi smulse de sub amenințarea inundațiilor periodice. Crearea gîntului hidroenergetic de la Porțile de Fier — operă ce va intra parțial în funcțiune încă din actualul cincinal — va fi o mană dirijată după aceeași logică a industriei către agricultură, masa compactă de apă închinată de barajului sistemului în amontele său va simula roadele altor zeci de mii de hectare. Și să amintim apoi sistemul de irigații din sudul Dobrogei, apele sîrșite în spatele barajului de la Rovinari...

Redimensionarea producției agricole, creșterea rolului industriei ca pivot al

GEORG SCHERG

Cartea de sticlă

Deschisă. Transparentă. Iată cartea. Îi poți citi imaginile, scrisul, deodată, cu-o privire, -n mi de file.

Focarul eiromatic, ne-ntrerupt adună toate drumurile, mii de vieți de mii de ori se-nruciează

de-aceeași răsă-odată luminată. Și-aci, și-acolo, și în același timp. Călătoria începe din fereastră.

Dar cine-ți talmăcește semnele ce-ntr-un cuvînt unic se suprapun în care și se spulberă-noiala?

Și ele-și au în inimi rădăcina, și numai bucuria ochiului și-a sufletului tău întrece însăși lumina lor, — cînd lacrima se schimbă în rouă — și-n cristal — și înflorește în spirit, în eterne constelații.

In românește de V. PORUMBACU

ani cu 1.000 de obiective industriale noi, atragerea, într-o perioadă tot atît de scurtă, a unui mare număr de tineri spre profesiiile cele mai noi ale secolului — iată o proximitate realitate cu care nu s-ar fi putut lăuda toate regimurile anterioare socialismului, luate la un loc.

De aici, derivate, ne apar și marile noastre îndatoriri. În discuțiile pe care le-am avut cu numeroși tineri de-a lungul campaniei electorale, în adunările la care foarte mulți dintre ei au luat cuvîntul, ne-a fost întărită convingerea unei emoționante înțelegeri a acestei responsabilități, a hotărîrii de a răspunde cu tot elanul tineresc, patriotic, năzuinței generale de înflorire a României, de in-

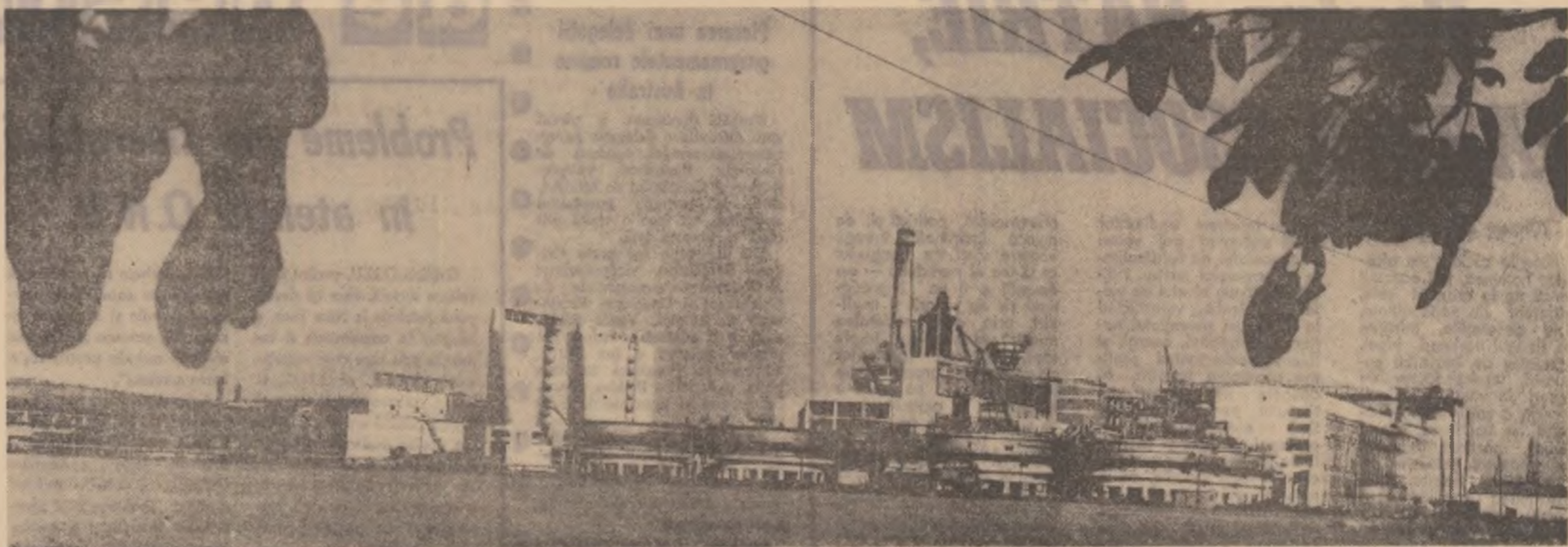

Ţia tînărk aduce ca valoare — energia, talentele, spiritul novator, puritatea și noblețea aspirației, și mai ales muncă practică, concretă — în peisajul românesc contemporan.

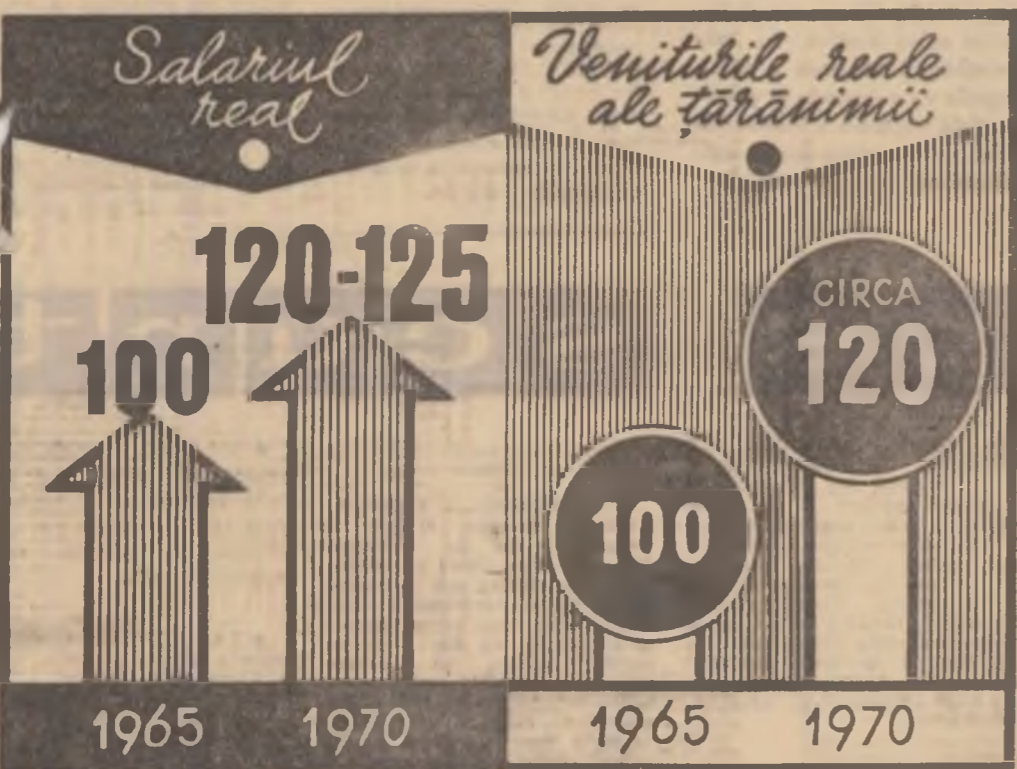
Constituindu-se într-un program al viitorului, Manifestul Frontului Unității Socialiste, ne îndeamnă acum, în ziua alegerilor, la completarea imaginii cu încă o fereastră pe care o deschidem spre un viitor care începe, la modul propriu — milne. Înaintările în timp ale țării, ale poporului, sint, în mod cert, și înaintările generației noastre. În tabloul României anilor care urmează așa cum îl schițează prevederile cu care se pornește la drum în noua legislație, cei peste 3.000.000 de tineri, cei numără vîrsta de floare a patriei, — alcătuiesc unul din principalele elemente dinamice, dacă ne gîndim că media de vîrstă, în aproape toate domeniile de activitate, stă de partea tineretului, că să nu mai vorbim despre vîltoarele generații de specialiști, recrutați dintre cei aflați azi în băncile școlilor, în amfiteatrele universităților.

Fereastra pe care o deschidem spre milne, circumscrie, așadar, în cadrul ei, înainte de toate o mare responsabilitate, urmare a unei foarte mari încrederi ce ni se acordă. Spirala de oțel lîngă tulpina fragedă a generației, această încredere-chemare este, în egală măsură, puțință de creștere, de afirmare, de împlinire, pentru noi toți. Unde cresc uzinele, creștem în primul rînd noi. Ogoarele pe care se multiplică mașinile, înseamnă, în primul rînd, multiplicarea cunoștințelor noastre. Acolo unde se înalță o școală, unde se deschide o bibliotecă — acolo sintem noi, specialiștii de milne.

Construcții și beneficiari ai unei lumi în continuă dezvoltare, noi, cei ce alcătuim azi generația tînărk, ne prezentăm în fața urnelor conștienței de marle noastre angajări, cu deplinul sentiment al locului și rolului nostru în mijlocul poporului cărui îi datorăm totul, partidului care, prin politica sa înțeleaptă, ne-a deschis perspective dintre cele mai luminoase.

noastre

Se vor construi 100 000 mp spații pentru învățămîntul superior

Vor fi construite 7000 săli de clasă

În 1969-1970

100 CANTINE și 100 CĂMINE

O nouă dimensiune a fondului de locuințe a statului prin darea în folosință a încă 200 000 APARTAMENTE

În 1970 agricultura va dispune de 1 000 000 HECTARE IRIGATE

250 100 1965 1969

Agricultura va beneficia de creșteri substanțiale de îngrășăminte chimice

laterală a agriculturii noastre socialiste, sporirea continuă a producției vegetale și animale. Creșterea veniturii naționale va crea disponibilități sporite dezvoltării bazei mate-

riale a învățămîntului de toate gradele, edificării de noi construcții social-culturale, creșterii, în continuare, a fondului de locuințe.

Programul pe care îl vom vota azi e un program pus în slujba înfloririi patriei, a bunăstării și fericirii întregului popor.

Școala — un uriaș laborator care lansează anual peste 100 000 de tineri cu calificare profesională

Valorile pe care le-a stabilit experiența zidirii noi a civilizației socialiste, fac obligatorie dublarea talentului tradițional al poporului român cu cuceririle tehnicii celei mai moderne. Păstrînd aceeași înaltă temperatură a elanului constructiv, cotele viitoare ale progresului nostru solicită, mereu mai insistent, stăpînirea unei tehnici profesionale desăvîrșite. Condiționarea acestor două valori fundamentale, proprii numai orînduirii socialiste, în care omul creează prin el și pentru el o superioară ambianță a existenței este absolut trebuincioasă unei opere de o incompatibilă vastitate ca aceea pe care o înalțăm. Din ce în ce mai exact școala devine un laborator de pregătire superioară, a celor patru milioane tineri sute de mii de tineri cîji învață astăzi, de viitor

slujitori ai economiei noastre naționale. „Eforturile depuse de partid și guvern — arăta recent tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința națională a cadrelor didactice — pentru dezvoltarea rețelei învățămîntului și perfecționarea instrucției publice au dat roade deosebit de valoroase. Școala noastră de toate gradele a pregătit în anii socialismului un puternic detașament de cadre de specialitate de toate profesiile, ingineri și tehnicieni, de muncitori calificați care au adus o contribuție de preț la soluționarea complexelor probleme ale construcției socialiste, la înflorirea continuă a economiei și culturii patriei”.

Locul și rolul intelectualității în statul nostru socialist este relevat de însăși caracterul orînduirii noastre sociale: legătura indisolubilă

a cerințelor vieții cu nevoile obiective ale dezvoltării economiei și culturii, realizate pe baza celor mai noi și valoroase cuceriri ale științei, tehnicii și gîndirii contemporane în toate domeniile de activitate.

Potențialul virtual incomparabil, capital uman inestimabil, calitatea și cantitatea oamenilor specializați este un indicativ — și nu dintre cele din urmă — de prognoză a evoluției sociale. Locul și rolul destinat investiției de pregătire a inteligenței în societatea românească poate fi sugerat chiar și numai de o cifră: școala noastră de toate gradele dispune astăzi de aproape 200 000 de cadre didactice ceea ce înseamnă că la 25 de oameni din populația activă a țării — mai puțin decît numărul ideal de funcționare a unei clase școlare — revine un cadru didactic. Iată o alăturare semnificativă:

PROFESIA	1944	1969
Ingineri	13 000	peste 100 000
economisti	circa 6 000	peste 31 000
medici	8 000	peste 37 000

În ultimii 10 ani, școala românească a pregătit peste 700 000 de muncitori și cadre cu studii medii de speciali-

MIHAI NEGULESCU
Timp fecund

Un om, eu, tu, el, un om, cumpănind depărtările și apropiările. Cumpănind soarele prin care o vreme trecută se iartă prin care o rană trecută nu-i dată uitării.

Un om, doar un om în cumpăna fericirii ce pleacă și vine și ne întemeiază la interferența cu lanul ajuns în septembrie caută fața neschimbătoare a adevărului.

De o parte zodă, soarta. De alta viața, iluminarea pînă în fibra a tot ce ne este uman — cînd despre timpul fecund al ceasornicilor de simpla esențială rotire a timpurilor în jurul soarelui, răspundem fiecare, cu tot ce avem mai sfînt.

producție, ultimii doi ani ai actualului cincinal sint sincronizate inaugurării primei clase a IX-a din cadrul ge-

neralizării școlii de 10 ani. „Învățămîntul public — principalul izvor de cultură, de pregătire și educare a generațiilor tinere — afirmă Manifestul — se va dezvolta an de an pe baza Directivei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a prevederilor noi legi a învățămîntului. Se va generaliza învățămîntul cu durata de 10 ani, va fi extins, diferențiat și se va perfecționa învățămîntul liceal, de cultură generală și de specialitate; în pas cu progresul continuu al economiei și cu nevoile ei de cadre, se va lărgi rețeaua școlilor profesionale și tehnice. Va continua procesul de modernizare a structurii și conținutului a învățămîntului superior, potrivit nivelului atins de știința contemporană și cerințelor practice”. Să lădăm un exemplu. Reorganizarea învățămîntului economic superior, prin restructurarea Academiei de științe economice, iată o pilă de determinare riguroasă a învățămîntului de către nevoile economiei socialiste, în care

calculul economic și cibernetica economică — cu facultățile acum corespunzătoare pregătirii de specialiști — sint realități dintre cele mai moderne ale vieții noastre economice. Exemplele ar putea continua cu apariția Facultății de automatică avînd ca specialități automatice și calculatoarele electronice, cu Facultatea de mecanică agricolă din cadrul Institutului politehnic București; facultățile de zootehnie de la București, Cluj, Timișoara sint alte exemple, dintre multele posibile, care dovedesc (prin politica științifică aplicată cu consecvență de partid și-n acest domeniu) legarea și mai directă a instrucției școlare cu nevoile de dezvoltare ale economiei. Grație școlii numai în acest an numărul populației active va crește cu 24 300 de specialiști cu înaltă calificare, circa 80 000 de muncitori avînd ca pregătire absolvirea unor școli profesionale, 21 000 de absolvenți de școli tehnice și 10 400 de absolvenți ai școlilor de maiștri.

Ce semnificații dezvoltă aceste cifre? În primul rînd că economia noastră va fi slujită de un detașament mai numeros de cadre cu calificare profesională medie și superioară; în al doilea rînd că orizontul de existență al omului contemporan al României socialiste va realiza un salt pe care i-l propune viziunea complexă asupra rațiunii sale sociale, cultivată de școală. Condiționînd dezvoltarea și perfecționarea școlii, economia socialistă condiționează existența plurală a fermențiilor ce nasc și înțrefin superior complexa civilizație modernă; așa cum un obiectiv industrial zidește un întreg ansamblu urbanistic necesar găzduirii unei entități demografice, tot astfel, în microgrupul social în care acționează, beneficiarii școlii devin fermenții spiritualității moderne. O dialectică proprie însă societății socialiste.

Votul nostru, încredere profundă în viitorul fericit al destinului tineretului

Participant prezent și mai ales viitor la noile zidiri ale civilizației noastre socialiste, tînărk noastră generație — prin logica nu numai spirituală, dar și biologică, a vîrstei, este și principalul beneficiar al programului amplu trasat de partid înfloririi patriei noastre. Profundele restructurări pe care le operează industrializarea continuă în portretul interior al oamenilor solicitați de acest proces, sint multiple și generoase în roade. Este o restructurare în care oamenii — și în primul rînd tinerii — se instruesc eficient, acceptă conștient permanenta autoperfecționare la care sint solicitați, își desăvîrșesc personalitatea, căpătînd o viziune cu totul nouă, superioară asupra rostului și sensului vieții. Civilizația industrială a României socialiste este o infuzie de vitalitate care întrefine atmosfera necesară permanentelor înnoiri în care respiră azi întreaga noastră națiune, oxigen prețios în cordării eforturilor fizice și intelectuale, morale și de inventivitate.

Programul dezvoltării noastre sociale, pentru care votăm astăzi, sintetizează cu claritate urmările imediate, superioare în însăși existența noastră, a întregului popor și — cel puțin în egală măsură — a tineretului generației. Numai în următorii doi ani el va fi beneficiarul a încă 7 000 de săli de clasă noi, a unor spații de învățămînt în suprafața de 100 000 m.p., noi cămine și cantine. Va fi dată în folosință noua clădire a Institutului politehnic București, excelent dotată pentru nevoile instruirii moderne, se va trece, încă din anul acesta, la generalizarea învățămîntului de 10 ani. În următorii ani se va acorda o atenție sporită creșterii fondului de locuințe. Numai în 1969 și 1970 statul va construi cu 50 la sută mai multe locuințe față de prevederile din cincinal; în 1969 vor fi date în folosință 90 000 de apartamente în care se va muta a populație echivalentă cu dublul numărului de locuitori ai Constanței de azi. Cheltuielile social-culturale, de

care beneficiază fiecare cetățean și mai ales tînărk, vor constitui în continuare un mijloc important de ridicare a nivelului de trai; numai în anul 1969 volumul cheltuielilor destinate acestor probleme este aproape egal cu un sfert din buget. Darea în folosință a noii clădiri a Teatrului Național din București, din Craiova și Tîrgul Mureș, a noului Centru de Televiziune sint doar puține exemple ilustrative din zona realizărilor imediat viitoare de care va beneficia cu precădere tînărk cetățean al României socialiste.

Pornind de la cea mai simplă realitate a constructorului — tîrnăcopul — și cea mai importantă zestre a omului descuțat de exploatare, entuziasmul, credința în cuvîntul tulburător de simplu și de adevărat al comunistilor, întregul nostru popor a realizat o ascensiune rapidă, cu schimbări structurale operate alt în peisajul economiei sale cît și în cele mai impendabile valori ale existenței individuale. Tînărk de azi își începe existența socială de la un grad ridicat al dezvoltării civilizației industriale. Într-un sfert de veac dezvoltarea patriei noastre, prin eforturi încordate, sub conducerea științifică a partidului, a reușit să realizeze o economie modernă, capabilă să îndeplinească doar în 24 de zile producția anului 1938, an de vîrf al României antebelice. De la socialista cotă la care ne aflăm, tînărk generația a României socialiste privește cu încredere în viitor la noile cote pe care, programatic, le escaladăm. Prin logica proprie vîrstei, logica talentului și entuziasmului, puterii de devotament patriotic și dragoste fierbinte față de partid, votul pe care îl dă întregul nostru tînet candidaților Frontului Unității Socialiste are semnificația unui profund angajament, a unei adieziuni fierbinți la înfăptuirea idealurilor nobile ale poporului nostru, pentru viitorul său luminos, fericit.

V. ARACHELIAN

